

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 august 2014, ora 19³⁰

Ewald Frank

Fratele Miskis: [...] 2 Corinteni 3:17-18: „Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slavă Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”. Și din cap. 4:3-6: „Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus. Căci Dumnezeu, care a zis: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos”.

Fratele Borg: Ce Cuvânt minunat am ascultat! Haideți să ne deschidem gura cu toții și să ne închinăm împreună lui Dumnezeu. Să Îl rugăm să ne binecuvânteze pe fiecare în seara aceasta. Tată ceresc, Îți mulțumim pentru privilegiul de a putea fi în acest loc în seara aceasta. Îți mulțumim că putem fi în prezența Ta și să primim tot ce ai pregătit Tu în seara aceasta pentru noi toți. Doamne, nu ne uităm la noi înșine, ci ne uităm la Tine, Cel care ai împlinit totul pentru noi pe crucea de pe Golgota.

Îți mulțumim și în seara aceasta și Te rugăm vino și împlinește voia Ta, vorbește inimilor noastre prin Cuvântul Tău cel minunat, prin Cuvântul acesta minunat și descoperit. Doamne, inimile noastre să primească cuvintele Tale, să le creadă și să se încreadă în Tine și atunci, o, Doamne, în această seară se pot împlini lucruri mari în mijlocul nostru.

Îți mulțumim și Te proslăvim și Îți dăm slavă, căci Tu singur meriți să primești mulțumirea, lauda și slava. Căci Tu ai împlinit și ne-ai dăruit o mântuire deplină pe crucea de pe Golgota. Ne-ai făcut mai albi decât zăpada, așa cum am cântat și așa cum și este. Îți mulțumim, în Numele sfânt al lui Isus. Amin! [...].

Fratele Frank: Amin. Luați loc. Noi am fost deja binecuvântați prin Cuvântul care a fost citit. Este atât de puternic când Cuvântul lui Dumnezeu ni se adresează într-un mod atât de direct și ne putem regăsi în Cuvânt. Scriptura să nu fi fost scrisă doar pentru biserica din Corint de atunci, ci aceste cuvinte citite să fie adresate tuturor credincioșilor din toate timpurile și din toate popoarele, limbile și națiunile de pe întreg pământul. Acesta este lucrul extraordinar în Cuvântul lui Dumnezeu: noi putem să-l primim și să-l credem din toată inima. Ne vom întoarce la acest Cuvânt.

[Saluturi...]

Frați și surori, noi suntem cu adevărat mulțumitori pentru că Dumnezeu a dăruit posibilitatea purtării Cuvântul Său în toată lumea și noi luăm parte la această ultimă veste atât de importantă. Noi nu doar o spunem, ci așa și este. Am ajuns în ultima perioadă a timpului de har. Totul se împlinește. În mod deosebit doresc să reamintesc foarte scurt câteva lucruri în legătură cu Israel. Acestea ne ating inima cel mai mult. Cine ar fi putut face ceva pentru că Dumnezeu l-a chemat pe Avraam din Ur, din Haldeea și i-a dat făgăduințe? Dar deja în prima făgăduință n-a fost menționată numai o țară sau un popor, ci s-a spus: *„În tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului!”* (Geneza 12). Așa s-a și întâmplat.

Toate semințiile pământului au fost incluse în acest plan de mântuire al lui Dumnezeu. În Isaia 42, în Isaia 49, în Osea 1, Osea 2 este scris: *„Voi care nu ați fost poporul Meu și care nu sunteți poporul Meu, veți fi numiți fii ai Dumnezeului Celui viu!”* Apoi, în Galateni 3 scrie că în Hristos sunt binecuvântați toți, din toate popoarele și în toate limbile. Dar ceea ce se face cu Israelul este de neînțeles, căci toată lumea este împotriva Israelului. Când l-a întâlnit prima dată pe Avraam, Domnul i-a spus: *„Cine te binecuvântează pe tine, pe acela îl*

voi binecuvânta Eu! Și cine te va blestema pe tine, pe acela îl voi blestema Eu!” Ce poate face Dumnezeu cu niște oameni care nu recunosc planul Lui de mântuire, care nu primesc ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru? Ce poate face Dumnezeu cu niște oameni care susțin că va fi pace abia atunci când Israel nu mai există? Dar Dumnezeu a călăuzit lucrurile în acest fel și noi o putem citi în sfânta Scriptură

În ceea ce privește războiul din Gaza, în ultima adunare noi am vorbit despre acest subiect: „Gaza nu va mai fi!” Fie că se întâmplă acum sau în viitorul apropiat, sau anul viitor, nimeni nu poate spune când, dar astfel este scris în Țefania 2, de la vers. 4: *„Căci Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustii, poporul din Asdod va fi izgonit ziua în amiaza mare și Ecronul va fi smuls din rădăcini”*. Ce altceva mai poate fi spus? Este o profeție biblică. Dumnezeu a știut exact cum vor reacționa popoarele în acest timp. După aceea citim în vers. 5 și în vers. 7, mai ales: *„Malurile acestea vor fi pentru rămășițele casei lui Iuda; acolo vor paște; se vor odihni seara în casele Ascalonului; căci Domnul, Dumnezeul lor, nu-i va uita și va aduce înapoi pe prinșii lor de război”*. Și vers.10: *„Lucrul acesta li se va întâmpla pentru mândria lor, pentru că au batjocorit și au fost semeți cu poporul Domnului oștirilor”*. Astfel este scris în profeția biblică. Așa a fost spus dinainte și așa se va și împlini.

Înainte ca să fi început cu vers. 4, este scris în vers. 3: *„Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului”*. Noi nu ne amestecăm în politică, dar niciodată nu a existat un stat palestinian. A existat Transiordania și tot Westbank-ul (sau Cisiordania) făcea parte din acea Transiordania. În 1964, am mers cu autobuzul din Aman peste tot Westbank-ul până în fața porților Ierusalimului. Era Transiordania. Când Gaza a aparținut Israelului, toți au trăit foarte bine, erau bogați cum nu s-a întâmplat altundeva pe acest pământ. Noi am vizitat Gaza, am fost în Ascalon cu grupul și în toate localitățile. Abia atunci când a primit independența, dușmanii Israelului au construit tunele pe sub pământ și au provocat distrugerii acolo.

Dar acum, ca mângâiere, doresc să citesc despre această temă și din Zaharia. Zaharia cap. 8, citim începând cu vers. 3: „*Așa vorbește Domnul: «Mă întorc iarăși în Sion și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: Cetatea cea credincioasă și muntele Domnului oștirilor se va chema: Muntele cel sfânt»*”. Amin. Domnul Dumnezeu Își va institui domnia Lui pe Sion și după aceea în toată lumea.

Versetul 7 din Zaharia 8: „*Așa vorbește Domnul oștirilor: «Iată, Eu izbăvesc pe poporul Meu din țara de la răsărit și din țara de la asfințitul soarelui. Îi voi aduce înapoi și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul lor cu adevăr și dreptate*”. Amin. Aceste cuvinte minunate sunt făgăduințele lui Dumnezeu. Citim și versetul 9: „*Așa vorbește Domnul oștirilor: întăriți-vă mâinile cei ce auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor care au vorbit în ziua când s-a pus temeliala Casei Domnului oștirilor când s-a început să se zidească Templul*”. Chiar și rezidirea Templului este făgăduită în această legătură și se va întâmpla la fel de sigur cum este scris. Apoi, în Apocalipsa 11 citim: „*Măsoară Templul lui Dumnezeu și pe toți aceia care se închină în el*”. Iar în Isaia 65 și 66, este scris că în Templu totul va fi sfânt și va aparține Domnului. Acestea sunt făgăduințele pentru Israel.

Făgăduințele pentru noi, pentru Biserică, sunt cele mai prețioase și mai importante pentru noi și este foarte frumos dacă le credem din toată inima și prin harul Domnului le putem și trăi. Fiți sinceri: când am citit Cuvântul de introducere, ne-am regăsit în el. Dacă este scris, citesc versetul... 2 Corinteni 3:14: „*Dar ei au rămas greoi la minte; căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această mahramă rămâne neridicată; fiindcă mahrama este dată la o parte în Hristos*”. (În limba germană: „*Fiindcă mahrama este dată la o parte doar în Hristos*”).

Frați și surori, acest lucru noi l-am mai spus: nu este suficient să se citească în Tora și în prooroci - nu este suficient. Această mahramă trebuie să fie îndepărtată de pe inimile și ochii oamenilor. Și aceasta poate să se întâmple doar prin descoperirea lui Isus Hristos.

Când am citit, ieri, într-o revistă din Israel, că Ilie ar trebui să fi

venit deja și să-l facă de cunoscut pe Mesia în orice moment, atunci eu mă întreb: cum pot oamenii să susțină așa ceva? Mesia a venit atunci... Acum El vine mai întâi ca să ne ia pe noi acasă, vine ca Mire să ia acasă Mireasa Lui. Abia după aceea Se va descoperi El poporului Său, Israel. Dar nu va veni pe un măgăruș. Aceasta s-a împlinit în urmă cu două mii de ani. Când El va veni acum la ei, va veni ca Domnul, ca Regele și astfel Se va descoperi poporului Său.

Frați și surori, este un lucru minunat că Dumnezeu ne-a descoperit tot planul Său de mântuire, prin harul Lui. Așa cum am și citit în versetul 17, din 2 Corinteni 3: *„Căci Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului acolo este slobozenia”*. Noi suntem introduși în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru și eu cred că noi, cu toții, suntem de acord cu ceea ce este scris: *„Noi toți (versetul 18 - nu doar el și alți câțiva apostoli, ci noi toți, care credem – așa este scris în vers. 18) privim cu fata descoperită ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”*.

O, cât de mulțumitori ar trebui să fim pentru că Dumnezeu a putut să-l folosească pe Pavel și pe toți apostolii ca totul să fie scris, tot ce trebuie să știm până la sfârșit. În acest mod, noi am primit înțelegerea deplină a planului lui Dumnezeu, prin harul Său. În capitolul 4, de asemenea, sunt scrise niște lucruri minunate, 2 Corinteni 4:1: *„De aceea, fiindcă avem slujba aceasta după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală”*. Noi am primit o slujbă, isprăvnicia tainelor lui Dumnezeu și vestim tot planul Dumnezeului nostru, iar El așteaptă ca noi să rămânem credincioși în această lucrare.

Mie îmi place, de asemenea, foarte mult versetul 2 din cap.4: *„Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, ci prin arătarea adevărului ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu”*. Amin! Noi putem spune aceasta: ceea ce este vestit aici, ar putea fi vestit chiar dacă Domnul nostru ar fi prezent în mod vizibil în mijlocul nostru. Eu spun aceasta cu o inimă cinstită: niciodată în viața mea nu am făcut niște câștiguri necinstite, sau să fi umblat cu vicleșug. De ce s-o fi făcut? Ceea ce ne-a

descoperit și ne-a încredințat Dumnezeu, putem da mai departe și cine este din Dumnezeu, aceluia El i-o va descoperi.

Apoi este descris exact și ce se întâmplă cu aceia care nu cred: la ei totul rămâne ascuns și ei vor fi pierduți. Dar celor ce cred, aceora le va fi descoperit.

Versetul 6 din 2 Corinteni 4: *„Căci Dumnezeu, care a zis să lumineze lumina din întuneric, ne-a luminat inimile pentru ca să facem să strălucească lumina slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos”*. Același Dumnezeu care a vorbit: *„Să fie lumină!”*, același Dumnezeu ne-a vorbit și nouă personal prin Cuvântul Lui și s-a făcut lumină, așa cum a subliniat fratele Branham de multe ori: *„Spre seară va fi lumină”*. Întotdeauna a fost așa: când s-a apropiat timpul împlinirii făgăduințelor, Dumnezeu a avut oameni pe pământ, care au putut să creadă aceste făgăduințe, să le primească și să trăiască împlinirea lor, prin har.

De asemenea mă preocupă și cele scrise în 2 Corinteni 6, unde găsim ceea ce a pus Domnul nostru pe inima lui Pavel. 2 Corinteni cap.6 începând cu versetul 2: *„Căci El zice: «la vremea potrivită te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat»*”. Acest lucru mi-a umplut inima în ultimele adunări. Chiar și în ultima duminică în Zürich. Cine recunoaște cu adevărat ziua mântuirii, acela este ajutat în ziua mântuirii. De aceea este foarte important să primim ceea ce ne-a făgăduit și ne-a dăruit Dumnezeu în acest timp. Haideți să citim încă o dată tot versetul: *„Căci este scris”* – în Isaia 49:8: *„Căci este scris: «la vremea potrivită, la vremea plăcută lui Dumnezeu, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat». Iată că acum, acum este această vreme potrivită. Iată că acum este vremea potrivită, astăzi”* nu cândva, ci astăzi *„este ziua mântuirii”*. Prin harul lui Dumnezeu, noi am recunoscut că există un „astăzi” pentru noi. Noi credem făgăduințele pentru timpul acesta și le primim.

În Isaia 49, avem o făgăduință minunată care se împlinește în Matei 12. Dar acum citim din Isaia 49 ce a fost spus dinainte și desigur s-a și împlinit. Isaia 49, vers. 6: *„Da, El zice: «Este prea puțin lucru să fi robul Meu, ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel»*”. Nu este suficient. *„De aceea Te pun să fii*

Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea Mea până la marginile pământului". Aceasta este ziua mântuirii! Acesta este timpul de har. Nimeni nu trebuie să se plângă. În acest plan al lui Dumnezeu este inclus Israelul și toate popoarele.

Să privim cu atenție două versete din Faptele apostolilor. Primul, când Pavel a predicat și deodată a trebuit să spună, cu durere, iudeilor: „*Fiindcă voi nu primiți Evanghelia aceasta, noi ne îndreptăm înspre Neamuri! Căci astfel este scris: «Eu Te-am pus să fi Lumina Neamurilor»*”. Al doilea, când iudeii necredincioși l-au prigonit și tot orașul a fost împotriva lui, atunci el, de asemenea, a trebuit să spună: „*Acum eu mă îndrept înspre Neamuri*”. Dumnezeu a avut un timp pentru Israel și are, de asemenea, un timp pentru Neamuri. Apoi, Dumnezeu va avea din nou un timp pentru Israel. Totul este spus dinainte și așa se și împlinește până în timpul nostru.

Dumnezeu a spus-o: „*Este prea puțin lucru să fi robul Meu. Nu este doar suficient ca să aduc doar rămășițele lui Israel înapoi, de aceea Eu Te pun să fii Lumina Neamurilor*”. Nu ca toți să devină creștini, ci „*ca să duci mântuirea până la marginile pământului*”. Amin. Acesta este lucrul frumos: Dumnezeu nu ne-a adus o religie creștină, ci El ne-a adus adevărata mântuire și iertare în Isus Hristos, Domnul nostru.

În Noul Testament avem introducerea în aceste lucruri. În Luca cap. 1, a fost spus prin Duhul lui Dumnezeu ce s-a întâmplat în acel timp. Tot astfel, a fost spus și ce trebuie să se împlinească acum. Citim în Luca cap. 1 de la vers. 67: „*Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit și a zis: «Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. Și ne-a ridicat o mântuire puternică în casa robului Său David, cum vestise prin gura sfinților Săi proroci, care au fost din vechime»*” Și versetul 72: „*Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt*”. El Își aduce aminte de Legământul Lui, Își aduce aminte de poporul Lui și Își aduce aminte de făgăduințele pe care ni le-a dăruit.

Citim mai departe. Aceste cuvinte îmi plac foarte mult. Începând de la vers. 76: „*Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Prea Înalt*”. Și acum fiți atenți. „*Căci vei merge înaintea Domnului,*

ca să pregătești căile Lui”. Aceasta, desigur, este făgăduința din Maleahi 3:1. Mai întâi cuvintele profetice și după aceea referirea la făgăduința din Maleahi 3:1. De ce? Cu ce scop? Pentru ce să-I pregătească calea? Versetul 77: „Și să dai poporului Său cunoștința mântuirii” - cunoștința mântuirii; „să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui”. Nu o religie, nu! În ziua mântuirii este dată „cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui”. Totul începe cu iertarea, cu împăcarea, totul începe cu faptul că Domnul ni se adresează, ne vorbește și noi Îi răspundem. El ne cheamă și noi urmăm chemarea Lui.

Apoi, de la versetul 78: „datorită mării îndurări a Dumnezeului nostru”. Ca în ziua mântuirii, poporul lui Dumnezeu să-I fie dăruită o cunoștință minunată care stă în iertarea păcatelor lui. „Să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui”. Să o mai spunem o dată: nu o religie nouă, ci împăcarea cu Dumnezeu, iertarea păcatelor, o trăire personală cu Dumnezeu. Aceasta o dorește Dumnezeul nostru! „Datorită mării îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!” Un cântăreț cântă: „Când pacea lui Dumnezeu îmi inundă sufletul ca un râu, atunci inima mea se bucură!”

Am voie să întreb dacă a avut cineva o astfel de trăire supranaturală a mântuirii? Mai întâi noi am plâns, ne-am rugat și am cerut iertare și deodată s-a întâmplat ceva, atunci când am primit siguranța în inima mea: „Domnul m-a primit și m-a iertat”. Iar după aceea urmează lauda. După aceea urmează lauda ta sau a mea. Nimeni nu trebuie să o mai producă, ci este ca un izvor care țâșnește, pentru a aduce mulțumire Domnului. Deci, Domnul Dumnezeu a avut de grijă pentru tot. Dar noi trebuie să umblăm pe această cale de la început. Domnul nostru a spus-o: „Poarta este îngustă și strâmtă este calea care duce la viață și foarte puțini sunt cei ce o găsesc. De aceea, intrați pe poarta aceasta strâmtă!” Mulțumim Domnului Dumnezeu, fiindcă noi putem vesti această Evangheligie minunată al cărei punct central este: Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El Însuși!

Apoi, în legătură cu desăvârșirea, doresc să citesc Cuvântul din Ioan cap. 17. Aici, Domnul a numit această lucrare de mântuire ca fiind desăvârșită. Ioan 17 vers. 4 sau haideți să citim și vers. 3: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu*”. Acum vine versetul minunat pe care l-a rostit Domnul nostru: „*Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac*”. Amin. El nu a început doar lucrarea de mântuire, ci El a și desăvârșit-o. „*S-a isprăvit!*” Eliberarea nu este doar încheiată, ci este isprăvită în aceia care permit să fie desăvârșiți, care rămân credincioși până la sfârșit, care acceptă și primesc ceea ce a zis Dumnezeu și ajung la ținta finală.

Avem multe versete biblice care vorbesc despre această temă. Dar un verset minunat care îmi atinge inima este în 1 Corinteni cap. 10. Frați și surori, vă rog frumos să nu priviți acest text ca și cum Domnul nostru ar vrea să ne mustre, ci El dorește să ne arate că lucrarea de răscumpărare desăvârșită, poate fi desăvârșită în noi doar prin credință și ascultare. El a isprăvit lucrarea, dar aceasta trebuie să fie isprăvită în tine și în mine. 1 Corinteni cap. 10 de la vers. 1- 4, este scris tot ce a făcut Domnul: a hrănit cu mană, a dat apă din stâncă. S-au întâmplat lucruri mari și supranaturale în mijlocul poporului Său, Israel. Domnul Însuși i-a însoțit în Stâlpul de Foc și în Stâlpul de Nor și ei au băut apă din stânca care îi însoțea. Au fost botezați și în nor pentru Moise. Și rezultatul, în versetul 5: „*Totuși, cei mai mulți dintre ei, n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie*”.

Și știți ce mai este scris? Eu v-o citesc din vers. 10 și 11 din același capitol, 1 Corinteni 10: „*Să nu cârtiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul*”. Frați și surori, noi într-adevăr trebuie să fim atenți. Trebuie să dedicăm Domnului limbile noastre, să supunem limba noastră Domnului. De multe ori am spus că în ziua Cincizecimii nu a fost vorba doar despre ungerea cu Duhul și umplerea cu Duhul, ci a fost important ca limba să fie curățită prin foc. Mai întâi limba a fost curățită și după aceea a fost pusă în slujba lui Dumnezeu.

Și aici am citit că Nimicitorul a nimicit pe aceia care au cârtit - care au cârtit. Lor nu le-a plăcut nimic. Moise n-a făcut nimic corect,

nimic din ce se făcea nu era așa cum ar fi dorit ei. Dar se făcea așa cum a vrut-o Dumnezeu.

De aceea frați și surori, trebuie să fim atenți, căci următorul verset este adresat ție și mie. Versetul 11: „*Toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor*”. Acum gândiți-vă: în urmă cu 2000 de ani, acest bărbat al lui Dumnezeu scrie ceea ce este hotărât pentru timpul nostru. „*Toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor*”. O avertizare pentru tine și pentru mine. Suntem noi gata să primim avertizarea? Sau suntem încăpățânați și mergem pe drumul nostru mai departe? Frați și surori, haideți să primim fiecare avertizare pe care ne-o dăruiește Dumnezeu în Cuvântul Lui. Căci astfel este scris aici, pentru noi, „*...peste care au venit sfârșiturile veacurilor*”. A fost vreodată sfârșitul mai aproape decât este astăzi? Nu trăim noi în timpul sfârșitului? Sau la sfârșitul timpului de sfârșit? Haideți să fim atenți pentru a fi găsiți cu adevărat în voia lui Dumnezeu, zidindu-ne unii pe alții, mângâindu-ne și îndemnându-ne unii pe alții, astfel încât noi să ajungem împreună la țintă.

Frați și surori, eu am spus-o deja aici de câteva ori: la fel de sigur precum noi am semănat doar sămânța curată a Cuvântului lui Dumnezeu și voi l-ați primit prin credință, la fel de sigur se va împlini, când Domnul va strânge grâul în hambarul Lui și voi toți, care credeți acum din toată inima voastră, veți fi de față. Eu nu o voi crede niciodată altfel. Eu nu voi crede niciodată că Dumnezeu v-a chemat ca să vă dea o speranță oarecare și apoi voi să nu vedeți împlinirea ei. Dacă Dumnezeu dă făgăduințe - și această făgăduință este adevărată, la fel cum este cea despre Ioan Botezătorul, care a pregătit calea Domnului. O putem reciti în Luca cap.1 - ce s-a întâmplat cu aceia care au primit Cuvântul. Putem citi în Luca cap. 1, începând cu versetul 16: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”. Amin. Ce este scris aici în aceste versete este

legat și cu vestirea noastră.

Dar este scris, că Dumnezeu nu Și-a găsit plăcerea în cei mai mulți dintre aceia care au ieșit din Egipt. Fiindcă ei au cârtit la tot ce se făcea, au fost nemulțumiți, poporul era nemulțumit și au deranjat tot poporul - odată au murit 23 de mii în aceeași zi. Dar aceasta este pentru noi o pildă, pentru noi, care trăim acum la sfârșitul timpului de har, că Domnul vrea să ajungă la inimile noastre, nu în capetele noastre. Și noi să ne întoarcem la această credință vie în Dumnezeu Cel viu și să ne supunem vocii lui Dumnezeu într-un mod ascultător.

De asemenea, dorim să subliniem: a existat un premergător la prima venire a lui Hristos, care a pregătit calea Domnului și care a adus poporul lui Dumnezeu la Dumnezeu, ca să pregătească Domnului un popor bine pregătit. Ce să se împlinească prin vestire, astăzi? De câte ori am citi noi, Matei 25:10? Aceia care au fost pregătiți au intrat și ușa s-a încuiat. Eu nu cred că vorbesc acum unor fecioare nechibzuite, ci eu cred că noi formăm Mireasa Mielului, cel puțin o parte din aceasta. Și toți aceia care cred acum din toate inimile lor, vor avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Și din aceasta face parte și făgăduința că Dumnezeu, la sfârșitul timpului de har, va trimite un proroc ca să așeze din nou toate lucrurile și astfel ca, pentru Domnul nostru să fie pregătit, de asemenea, un popor bine pregătit. De aceea și chemarea adresată fratelui nostru iubit Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot astfel și tu ești trimis acum cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos!” Și acesta este un adevăr dumnezeiesc, în zilele noastre.

Nu știi dacă să vă arăt și vouă, dar în Statele Unite, sub fotografia cu stâlpul de foc... care a fost făcută în Houston Texas, în ianuarie 1950 și dr. George G. Lacy a dovedit că a fost totul original, că această lumină supranaturală într-adevăr a fost prezentă acolo, altfel camera nu ar fi putut să o fotografieze. Și sub această poză minunată, ei au mai pus un text - o voi aduce mâine - acolo este scris: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venire a lui Hristos, tot așa tu ești trimis să premergi cea de-a doua venire a lui Hristos!” Nu mai este vorba despre mesaj, ci aceasta este o falsificare,

sub poza cu lumina supranaturală, cu stâlpul de foc pe deasupra capului fratelui Branham. Și dedesubt, pe ultimul rând, este scrisă această falsificare.

Cu aceasta, ei doresc să spună că odată cu slujba fratelui Branham s-a sfârșit totul; și niciun om, nici măcar un frate Frank, nu mai are dreptul să pretindă că vestește mesajul, căci aceasta aparține trecutului. Nu și iarăși nu! Noi suntem purtători ai mesajului dumnezeiesc până când va reveni Domnul. Și suntem mulțumitori din toate inimile noastre că Domnul ne-a păstrat în cadrul Cuvântului Său.

Mă puteți înțelege și pe mine, chiar dacă aceasta este o mărturie personală, dar Domnul a condus pe toate căile – v-am spus de multe ori, după ce fratele Branham mi-a spus tot ce mi-a spus Domnul mie în vedenie și după ce am terminat cu tema aceasta, deodată el spune: „Despre călătoria lui Pavel în Ierusalim, să nu-ți mai faci niciun fel de probleme sau gânduri; ea a fost în voia lui Dumnezeu”. De fiecare dată când eu am citit în Faptele apostolilor, m-am oprit și am întrebat: „Pavele, tu ai instituit din nou Legea pentru tine și ai plătit pentru curățirea pentru tine și pentru frații tăi? Tu ai făcut acolo un jurământ, ai intrat în Templu, de ce ai făcut aceasta?” De fiecare dată când am citit în Faptele apostolilor, m-am oprit și mi-am pus aceste întrebări. Și eu n-am povestit-o fratelui Branham. Dar, ca din cer senin, el a spus: „Despre călătoria lui Pavel în Ierusalim, nu trebuie să-ți mai faci nicio problemă; ea a fost în voia lui Dumnezeu”.

Frați și surori, prin harul Domnului, eu am trăit această slujbă supranaturală. De aceea, durerea mea este atât de mare dacă oamenii modifică. Dar fratele Branham a spus-o de peste o sută de ori: în cazul Evei a fost un singur cuvânt care a fost adăugat și a avut loc deja căderea în păcat. Nici măcar un singur cuvânt nu este permis să fie modificat, adăugat sau înlăturat. Totul trebuie să rămână așa cum este spus și cum a fost spus.

Frați și surori, astăzi sărbătorim cina Domnului. A fost o dorință mare în inima multor frați și surori, în special în aceia care pot să vină și ei doar o dată pe an. Și ei au exprimat această dorință, ca să sărbătorim astăzi cina Domnului. Domnul atunci a zis: „Eu am avut această dorință în inima Mea ca să sărbătoresc cina aceasta cu voi”. El,

de asemenea a spus-o: „Eu nu voi mai bea din rodul viței până când îl voi bea din nou împreună cu voi în Împărăția lui Dumnezeu”. După aceea citim din 1 Corinteni 10 - o parte am citit-o deja, dar mai putem citi și a doua parte. Ați înțeles cu toții tot ce am citit? Ați înțeles că nu este permis să se modifice ceva? Totul trebuie să rămână așa cum a spus-o Domnul Dumnezeu.

În același capitol, 1 Corinteni 10, citim doar versetele 16 și 17: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?”* Noi vom avea în curând pâinea aici, ne vom ruga și vom dedica totul Domnului. Este important să sărbătorim cina Domnului până când va reveni El și ne va lua acasă la El și atunci vom sărbători cina împreună cu El în slavă. *„Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”*.

Frați și surori, prieteni, în special când i-am văzut pe toți tinerii și aceia care au venit cu fratele nostru din Polonia și toți ceilalți tineri, atunci există o dorință profundă în inima mea ca toți tinerii, cei mici și cei mari, toți să aibă o trăire personală cu Dumnezeu. Ca în ziua mântuirii să aibă loc împăcarea, iertarea să nu fie doar predicată, ci să fie trăită de toți. Noi putem să predicăm iertarea, dar iertarea se primește prin credința în Isus Hristos, Domnul nostru, prin sângele care a fost vărsat pe crucea de pe Golgota. Prin acest sânge am primit iertarea păcatelor noastre.

Și cum am citit-o în Cuvântul de introducere, și hainele noastre vor fi mai albe decât zăpada. Aceste haine vor străluci într-un mod minunat, cum am văzut-o eu în răpire, când am văzut ceata aceea răpită. Nu mai există nicio amintire a trecutului. Totul va fi trecut pentru totdeauna și noi vom fi transformați în chipul Domnului nostru. Vom fi cu toții tineri și în vecii vecilor ne vom bucura în slava Dumnezeului nostru.

Dragi tineri și toți aceia care sunteți astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru, Dumnezeu să ne dăruiească tuturor harul Său. Vouă, care sunteți astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru, care poate încă nu ați auzit vestirea Evangheliei depline în acest mod, care poate faceți

parte dintr-o denominație oarecare, dar astăzi este ziua mântuirii. Astăzi este vremea potrivită, astăzi noi spunem în locul lui Hristos: „Împăcați-vă cu Dumnezeu”.

Să ia parte de cină doar aceia care au primit lucrarea de răscumpărare a Domnului nostru, despre care am citit. Și Domnul nostru a spus: „Eu am isprăvit lucrarea pe care Tu Mi-ai dat-o!” Și pe crucea de pe Golgota, El a zis: „S-a isprăvit!” Doar cine a primit răscumpărarea prin sângele Mielului, doar acela poate să ia parte, cu un cuget curat, la cină. Cine n-a primit iertarea încă, prin sângele Mielului, acela care încă nu este născut din nou la o nădejde vie, acela să nu ia parte. Cina Domnului este o masă de aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru noi, dar trebuie să se fi întâmplat în tine și în mine, trebuie să se fi întâmplat în noi toți.

Noi putem predica iertarea, dar El, Domnul nostru este Acela care a spus: „... care îți iartă toate păcatele tale și îți vindecă toate bolile”. Și vindecarea o putem vesti, dar „... prin rănile Lui, noi am fost deja vindecați”. Doresc să amintesc ceea ce am spus și miercuria trecută, la ora biblică pe care am avut-o. Fratele Branham a spus în ianuarie 1955: „Așa cum în viața de toate zilele decideți: de exemplu, dacă circulați cu mașina voastră, voi intrați în mașină și nu vă preocupați cum funcționează; tot ce faceți voi în sfera pământescă, o faceți într-un mod automat”. Și apoi el face o comparație cu sfera duhovnicească. La fel este situația și cu sfera duhovnicească: „Voi trebuie să o primiți prin credință, fără să vă forțați, fără să vă faceți gânduri cum să se întâmple, cum să funcționeze. S-a isprăvit!”

Apoi, fratele Branham a spus și eu am fost copleșit: „Aici pe platformă sunt cârje, acolo este o targă, un scaun cu roțile. Uitați-vă spre această platformă, vedeți ce este depozitat aici!” Și apoi, el se îndreaptă către oamenii din adunare și spune: „Sora cutare, sora cutare, fratele cutare, ridicăți-vă în picioare! Voi ați fost vindecați aseară”. Unu, doi, trei - toți s-au ridicat în picioare. Acolo erau vindecați, cârjele și targa erau pe platformă. Și oamenii erau vindecați și ședeau în adunare. Apoi, fratele Branham a făcut această comparație: „Fără forțare, să credeți din toată inima voastră: în rănile Lui, tu ești tămăduit! Primește-o!” Eu folosesc cuvintele mele: primește-o ca de la

sine înțeles. Primește de la Domnul Dumnezeu, că El ți-a dăruit-o ție personal. Totul s-a întâmplat pentru tine. Tu ai fost mântuit, tu ai fost vindecat. Primește-o personal, fără să te forțezi. Și mulțumește Domnului și apoi se va descoperi.

Este frumos că Dumnezeu a putut să folosească un bărbat care n-a adus o teorie, ci a putut vorbi din viața practică și întotdeauna a existat dovada din partea Domnului Dumnezeu, când s-a rugat pentru cei bolnavi. Domnul este același și astăzi.

Haideți să cuprindem. Plăcerea lui Dumnezeu s-a odihnit mai întâi peste Mântuitorul nostru: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea!” După aceea, comparația cu Enoh. Plăcerea lui Dumnezeu a fost și peste el și el a fost răpit. După aceea, în cei mai mulți, Dumnezeu nu a găsit niciun fel de plăcere în pustie, fiindcă au cântat și după aceea, avertizarea: „aceste avertizări sunt scrise pentru voi, peste care au venit sfârșiturile veacurilor”. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu să ne vorbească nouă tuturor, astfel ca și această predică să ne folosească, ca Domnul să-Și fi atins ținta Lui cu noi, prezenți aici și cu toți de pe tot pământul, care ascultă acum sau mai târziu, aceste lucruri spuse. Lucrarea pe care a isprăvit-o Domnul nostru atunci, să o isprăvească și în tine și în mine și să fie isprăvită până în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Noi credem în puterea sângelui Mielului, credem în puterea Cuvântului lui Dumnezeu, în puterea Sfântului Duh. Și Dumnezeu este astăzi prezent ca să salveze pe cei păcătoși, să vindece pe cei bolnavi, să elibereze pe cei legați. Dumnezeu să ne dăruiască harul Său ca noi s-o putem crede și s-o trăim. Amin. Să ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm împreună „Așa cum sunt”. [...]

Dacă sunt în mijlocul nostru unii, tineri mai ales, sau oameni care doresc să-și dedice viețile lor Domnului... Dacă voi nu sunteți încă în posesia siguranței depline, primiți-o astăzi prin credință. Și dacă simțiți această dorință, atunci veniți acum în față, în timp ce noi cântăm acest refren încă o dată. Câteodată este bine pentru noi dacă avem acest curaj, ca să recunoaștem înaintea Domnului și înaintea oamenilor, să primim tot ce ne-a dăruit El prin harul Său. Dacă cineva dorește să ne rugăm împreună, să ne rugăm pentru voi, veniți acum în

față [...]

Dragi frați și surori în Domnul, chemarea a fost dată, voi ați auzit-o și Domnul a condus în acest mod, ca voi să veniți azi în față, ca să primiți. Și este scris în Evanghelia lui Ioan: „Dar tuturor acelor care L-au primit, acelor El le-a dat putere, o putere, dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu; tuturor acelor care cred în Numele Lui”. Credeți cu toții, din toate inimile? Spuneți: „Amin”! Credeți-o vă rog, din toate inimile voastre. Cuvântul lui Dumnezeu este credibil. Dumnezeu împlinește Cuvântul Lui cel sfânt. Și afirmația Domnului nostru: „Pe cine vine la Mine, pe acela Eu nu-l voi scoate afară!” Aleluia! De aceea, chemarea: „Venți la Mine toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre!” De ce am citit noi acest Cuvânt, că în ziua mântuirii iertarea păcatelor este vestită în Numele lui Isus Hristos? Și această iertare prin sângele Mielului, noi am vestit-o astăzi și voi primiți această iertare într-un mod personal, prin credință.

Uitați-vă cu toții la mine: credeți din toată inima voastră. Primiți-o! Primiți-o! Domnul nu scoate pe nimeni afară și nu vă face niciun reproș. „Și dacă păcatele voastre ar fi roșii ca sângele, să devină albe ca zăpada”. O iertare deplină, o dată pentru totdeauna. Primiți-o prin credință și apoi aceasta va fi ziua cea mai mare și cea mai importantă din viețile voastre. Și propovăduirea crucii a împlinit scopul pentru care a fost trimis. De asemenea este scris: „Pentru cei care sunt pe calea pierzării este o nebunie”. Dar pentru aceia care sunt salvați, pentru voi, care ați venit astăzi în față, voi care credeți, pentru voi a devenit puterea lui Dumnezeu. Astăzi, acest Cuvânt al lui Dumnezeu devine o putere a lui Dumnezeu pentru voi și se descoperă. Acum ne rugăm împreună. Rugați-vă după mine, vă rog, cu voce tare.

Iubite Domn, venim acum, împreună, la Tine. Primim iertarea

...

Într-un mod foarte personal faceți-o!

Iubite Domn, eu Îți mulțumesc că Tu m-ai primit, că mi-ai iertat păcatele, că eu pot să devin acum proprietatea Ta. Tu m-ai salvat, Tu mi-ai dăruit harul Tău, eu Îți aparțin Ție pentru timp și veșnicie.

Vă rog primiți aceasta prin credință, acum. Aleluia! Lăudați-L pe Domnul! Lăudați, lăudați Numele Lui cel minunat.

Cântăm încă o dată „Așa cum sunt”. [...]

Iubite Domn, eu Îți dedic Ție toate aceste suflete care au venit în față, care au răspuns chemării Tale, Ți le dedic în acest ceas. Tu i-ai primit, Tu i-ai iertat pe toți, le-ai dăruit harul Tău. Ei pot să fie proprietatea Ta acum și pot să ia parte la cina Domnului, ca și prin aceasta să fie reamintit ce ai făcut Tu pentru noi, pe crucea de pe Golgota.

Iubite Domn, binecuvântează-i pe toți și fi cu toți. Ei să plece de aici cu o siguranță deplină a credinței, că Tu i-ai primit, i-ai iertat și că ei au devenit moștenirea și proprietatea Ta pentru timp și pentru veșnicie. Lădat și slăvit să fie Numele Tău cel sfânt și minunat al lui Isus. Amin! [...]

Să vină fratele Didier să se roage împreună cu noi. [...]